

Nr 155.

Av herr **Lindhagen**, om vidtagande av åtgärder för att framställningar till nationernas förbund från folk, som äro anslutna till förbundet, må avlämnas på modersmålet.

Folkens förbund har genom statsmakternas beslut blivit vår högsta instans uti utrikespolitiska frågor. Det är då icke för mycket begärt, att de olika folk, som blivit anslutna till förbundet, också få rättighet att hänvända sig dit på sitt eget modersmål. Detta icke blott genom sin representation utan ock genom de enskilda medborgare eller korporationer, som vilja petitionera till förbundet i frågor, som ligga dem om hjärtat och som de anse vara av betydelse. Den gamla svenska petitionsrätten bör i varje fall äga bestånd även här, och det har också förspotts, att förbundet mottar framställningar även från enskilda och ägnar dem sakprövning.

Detta privilegium för tre folk, att få sitt språk använt uti alla internationella förhandlingar, får icke vidare lämnas oanmärkt. Det är en mycket stor orättvisa ur många synpunkter. Dessa folks medlemmar få ett övertag på många sätt, och de andra folken bli ej i tillfälle att annat än genom dryga omgångar och betungande översättningskostnader framföra sina synpunkter och deltaga i de internationella avgörandena. Den svenska världsspråkskommitténs framställning till folkens förbund till exempel måste översättas på franska för en kostnad för inemot 300 kronor. Vid förfrågningar sade sig sekretariatet hos folkens förbund ej hava några utvägar för att ombesörja en översättning, och svenska regeringen hade icke heller några penningar, som kunde få användas för ändamålet.

Dessa missförhållanden böra även i sin mån bidraga till framtvingandet av en världsspråksöverenskommelse. I avvaktan därpå, kanske i viss mån även därefter, bör det vara tillåtet för varje ansluten stat och dess medborgare att inlämna framställningar till sin högsta instans på modersmålet. Varje nation eller åtminstone vår bör fordra, att översätt-Bihang till riksdagens protokoll 1921. 3 saml. 48 häft. (Nr 155—157.) 1

ning från och till svenska möjliggöres av förbundet. Medel därtill kunna tagas av det dryga tillskott, som Sverige måste lämna till förbundets kassa.

På grund av vad sålunda anförts och under åberopande jämväl av motiveringen till en i denna dag väckt motion i världsspråksfrågan (nr 154) hemställes,

att riksdagen ville anhålla, att regeringen ut-
verkar hos folkens förbund,

1) att framställningar till förbundet, officiella såväl som enskilda, från folk, som äro anslutna till förbundet, må avlämnas på modersmålet med skyldighet för förbundet att genom sitt sekretariat eller annorledes verkställa nöjaktig översättning,

2) att i varje fall en sådan självskriven rättighet må tillkomma svenska framställningar.

Stockholm den 31 januari 1921.

Carl Lindhagen.
